

Identifying the Needs of Youth in Establishing Social Interactions in the Context of Temporary Landscape of Mashhad City, Iran, Based on the Grounded Theory

ARTICLE INFO

Article Type

Original Research

Authors

Khorshidian E.¹ MA,
Mohammadnia Gharaee F.*¹ PhD,
Ostadi M.¹ PhD

How to cite this article

Khorshidian E, Mohammadnia Gharaee F, Ostadi M. Identifying the Needs of Youth in Establishing Social Interactions in the Context of Temporary Landscape of Mashhad City, Iran, Based on the Grounded Theory. Geographical Researches Quarterly Journal. 2019; 34(2):165-174.

¹Department of Urbanism, Faculty of Art & Architecture, Mashhad Branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran

*Correspondence

Address: Emamiye Boulevard, Ostad Usefi Avenue, Islamic Azad University, Mashhad, Iran
Phone: +98 (51) 37136793
Fax: -
gharaee.fatemeh@gmail.com

Article History

Received: July 17, 2018
Accepted: February 03, 2019
ePublished: June 20, 2019

ABSTRACT

Aims & Backgrounds With the development of technology, time has become more limited to the presence in urban spaces and the experience of spaces and visual relations. In this regard, in the process of fitting the urban environment, it is necessary to create spaces not only in accordance with the needs of today, but also the qualities beyond the obvious qualities of space. In these spaces, we must try to create close communication and encouraging people to more presence in communal spaces. The aim of this research was to identify the needs of youth in establishing social interactions in the context of temporary landscape of Mashhad city, Iran, based on the grounded theory.

Methodology This qualitative research was carried out on the youth community of Mashhad city in the age range of 20-30 in 2017. The interviews were conducted on the Janbaz, Sajjad, Koohsangi, and Ahmad-Abad streets of Mashhad city. The views of the interviewees followed theoretical saturation from the 44th interview.

Findings After the initial stages, coding of sentences and clauses was performed and they categorized in 3 levels of casual, basic, and intermediate conditions.

Conclusion The Willingness to participate, right to choose, freedom of action, presence in the happy urban spaces, feeling of belonging and attachment, preservation of indigenous traditions are identified as the needs of youth in establishing social interactions.

Keywords Youth; Social interactions; Temporary landscape; Grounded Theory

CITATION LINKS

[Hang; 2007] A temporary landscape recipe-to reclaim Hong Kong's lost landscape opportunity [Dissertation]; [Askari Nadoushan & Sabaghchi 2018] The Use of Importance-Performance Analysis (IPA) in evaluating gap between youth needs and policies' proprieties in Yazd; [Cheshmeh Ghesabani & Karimi; 2011] An analytical approach toward cultural events effects on temporary urbanscape; [Correy; 1978] Ephemeral landscape, A case for temporary landscape design in a changing society: Utopian technology fair; [Darbandi; 2007] A new chance for thinking; [Elyasi, et al; 2017] Reconstruction of urban gardens with emphasis on community development (Case study: Mahabad gardens); [Mayo; 2009] Temporary landscape; [Miles; 2014] Youth Sociology; [Ghalambar & Naghizade; 2014] Urban space design to promote social interactions (Case study: Inter-district Blvd); [Mohammadi & Sharepour; 2018] Investigation of the youth's social relationships and their interactions in park (Case study: Amol city); [Qhanbaran & Jafari; 2015] Investigating the factors affecting the promotion of social interactions among residents of the residential neighborhood (Case study: Dereh-e-Tehran); [Rogers; 2006] Young People's participation in the renaissance of public space- a case study in Newcastle Upon Tyne, UK; [Shojaei & Partoee; 2015] Analysis of factors affecting the creation and promotion of sociability in public spaces in different scales of Tehran city (Case studies: Two neighborhoods and an area in district 7 Tehran); [Siamei, et al; 2013] Locating the temporary landscapes in order to improve the quality of the urban living environment; [Tusi Sadr; 2013] The life of young people in the city; [White; 1998] Public space for young people: A guide to creative projects and positive strategies

شناسایی نیازهای جوانان در برقراری تعاملات اجتماعی در بستر مناظر موقت شهر مشهد مبتنی بر نظریه زمینه‌ای

الناز خورشیدیان MA

گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

فاطمه محمدنای قرانی* PhD

گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

مریم استادی PhD

گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

چکیده

اهداف و زمینه‌ها: با توسعه تکنولوژی زمان حضور در اکثر فضاهای شهری و تجربه فضاها و روابط عینی برای جوانان، محدودتر شده است. لذا در فرآیند مناسب‌سازی محیط شهری باید فضاهایی خلق شود که ضمن تطابق با نیازهای امروزه، واجد کیفیت‌هایی فراتر از کیفیت‌های بدیهی فضا باشد. در این فضاها بایستی سعی بر برقراری ارتباط‌های نزدیک و ترغیب هرچه بیشتر آنان به حضور در فضاهای جمعی شود. هدف این پژوهش شناسایی نیازهای جوانان در برقراری تعاملات اجتماعی در بستر مناظر موقت شهر مشهد مبتنی بر نظریه زمینه‌ای بود. **روش‌شناسی:** این مطالعه کیفی در سال ۱۳۹۶ در جامعه جوانان ۲۰ تا ۳۵ ساله شهر مشهد انجام شد. مصاحبه‌ها در خیابان‌های جانباز، سجاد، کوهسنگی و احمدآباد مشهد صورت گرفت. نظرات افراد مصاحبه‌شونده از مصاحبه ۴۴ام به بعد به اشباع نظری رسید.

یافته‌ها: پس از پدیدارشدن مقوله‌های آغازین به کدگذاری جملات و بندها اقدام شد که در ۳ سطح شرایط علی، زمینه‌ای و واسطه‌ای طبقه‌بندی شدند. **نتیجه‌گیری:** تمایل به مشارکت، حق انتخاب، آزادی عمل، حضور در فضاهای شهری شاد و مفرح، احساس تعلق و دلبستگی و زنده‌نگه‌داشتن آیین‌های بومی به عنوان نیازهای جوانان در برقراری تعاملات اجتماعی در بستر مناظر موقت شهر تشخیص داده شد.

کلیدواژه‌ها: جوانان، تعاملات اجتماعی، منظر موقت، نظریه زمینه‌ای

تاریخ دریافت: ۹۷/۰۴/۱۶

تاریخ پذیرش: ۹۷/۱۱/۱۴

نویسنده مسئول: gharraee.fatemeh@gmail.com

مقدمه

تولید و بازتولید فضاهای عمومی به‌عنوان محل رخداد تعاملات اجتماعی، یکی از اهدافی است که در دهه‌های اخیر بسیار مورد توجه شهروندان قرار گرفته است. این در حالی است که به دلایل مختلف از جمله گرایش به زندگی ماشینی، حضور گسترده وسایل نقلیه، تغییر چهره شهر به‌واسطه چیرگی اتومبیل بر فضای شهری، افزایش سرعت جابه‌جایی، جدایی‌گزینی مردم از فضاهای عمومی، نادیده‌انگاری ارزش‌های اجتماعی-فرهنگی و هویتی نهفته در فضاهای عمومی، بی‌توجهی به حفظ و ارتقای حیات جمعی، برخی از این فضاها در مقیاس‌های مختلف شهری اهمیت و نقش خود را از دست داده‌اند.

این فضاها غالباً به نیاز انسان به‌عنوان یک موجود اجتماعی به‌درستی پاسخگو نبوده و مردم تنها به فضاهای شهری به‌عنوان مسیری برای گذر می‌نگرند. در واقع این فضاها به‌جای آنکه مردم را به مکث، حضور و برقراری مراودات اجتماعی دعوت کنند، به عبور تشویق می‌کنند؛ لذا تجربه برخورد با دیگران، حس تعلق به جامعه، دیدارهای چهره به چهره، تعاملات اجتماعی به‌درستی اتفاق نمی‌افتد [Shojaee & Partoee, 2015].

از این‌رو امروزه انسان نیازمند فضاهایی است که علاوه بر کیفیت‌های عام محیط کیفیت‌هایی فراتر از آن را ارائه کند؛ با این تفاسیر آنچه امروزه خواستار افراد است خلق مناظر موقتی است که زمینه پیدایش روابط افراد را فراهم می‌آورد. مناظرهای موقت رخدادهای مکانی هستند که بر پایه شرایط اجتماعی شکل می‌گیرند که جوامع می‌توانند آنها را برنامه‌ریزی کنند یا نسبت به وقوع آنها واکنش نشان دهند [Cheshme Ghasabani & Karimi, 2011]. تنها ضرورت این مکان‌ها معمولاً فضایی گسترده است که قابلیت تجمع افراد را داشته باشد. از سوی دیگر در کشور ما فستیوال، کارناوال و آنچه به مفهوم جشن‌های خیابانی در جهان مطرح است آنچنان جایگاهی ندارد و جشن‌های باستانی به‌جای مانده مانند چهارشنبه‌سوری حرمت و کیفیت پیشین خود را از دست داده‌اند؛ لذا تنها فضاهای تاریخی و از پیش شناخته‌شده، به‌عنوان بخشی از فضاهای خاطره‌انگیز شهر شناخته می‌شوند. به نظر می‌رسد سایر فضاهای باز و گسترده در شهر نیز می‌تواند در اثر واقعه‌ای به بخشی از سرمایه‌های فرهنگی و اجتماعی شهر و مردم بدل شود [Siyam et al, 2014].

از سویی برنامه‌ریزان به‌عنوان گروهی که با آگاهی به نیازهای جامعه خطوط حرکت و تحولات آن را ترسیم و اصلاح می‌نمایند و اصولاً ساماندهی فضاهای زیست انسان را مورد هدف قرار داده‌اند؛ با توجه به مشخصات گروه‌های انسانی نقش وکیل مدافع گروه‌های اقلیت را نیز باید به عهده بگیرند. زیرا معیار موفقیت برنامه‌ریزی این است که همه‌ی شهروندان از محیط شهری خود حداکثر رضایت را کسب نمایند. محیط‌های شهری مورد برنامه‌ریزی باید چنان ساماندهی گردند که از تبعیض علیه افراد کاسته و از انزوای آنان جلوگیری نمایند. در این میان توجه به گروه‌های خاصی چون جوانان که به‌واسطه شرایط اجتماعی مورد غفلت قرار می‌گیرند از اهمیت زایدالوصفی برخوردار است.

حال منظر موقت شهری زمینه‌ای را فراهم می‌آورد که بر رفتار شهروندان تأثیرگذار است و سبب بروز رفتارهای اجتماعی می‌شود و در نهایت شاهد تعاملات، تعامل با محیط و تعامل با سایرین می‌گردد پس می‌توان این‌گونه بیان نمود که منظر موقت و رفتارهای اجتماعی شهروندان دو مقوله‌ای است که ارتباط متقابل و مستقیمی باهم دارند و تغییر در هریک از این دو مقوله روی دیگری تأثیر می‌گذارد؛ بنابراین ضرورت توجه و طراحی این‌گونه مناظر از اهمیت بسزایی برخوردار است اما در برنامه‌ریزی‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت از سوی تصمیم‌گیران و مدیران شهری نادیده گرفته می‌شوند.

مدهای طولانی عبارت از افرادی کنار گذاشته شده، ریسک‌پذیر و دردرساز بوده است که هیچ چیزی جز علایق شخصی طغیانگرانه‌شان آنها را تحریک نمی‌کند. در مقابل واقعیات هر روزه سبک زندگی جوانان به‌عنوان نماینده ارزش‌های مسلط جامعه یا بازتولید شده آن، اغلب نادیده گرفته می‌شوند. جوانان همیشه طغیانگر نبوده و تنها مأموریت برهم‌زدن جامعه‌ای را که به نظر می‌رسد توسط والدین به آنها معرفی شده، به عهده نگرفته‌اند. همچنین نمی‌توان پیرامون آنچه "جوانی" را می‌سازد دست به تعمیم زد، زیرا جوانی بسیار بیش از لغت منفردی است که به صورتی محتوم القا شود. در واقع، تجارب جوانان به وضوح متفاوت از تمایز، تنها براساس متغیرهایی نظیر طبقه، جنسیت و تحصیلات است [Miles, 2014]. آمارها نشان می‌دهد از نیمه دهه ۱۳۵۰، ایران نیز با پدیده تورم جوانی جمعیت مواجه بود و در زمان حاضر (۱۳۹۷)، نزدیک به یک‌سوم جمعیت کشور را جوانان ۱۵-۲۹ سال تشکیل می‌دهند. افزایش در تعداد و سهم جمعیت جوانان، پدیده‌ای منحصر به فرد در تاریخ اجتماعی و جمعیتی ایران محسوب می‌شود. همچنین، تغییرات جمعیتی جوانان با تغییرات در ترکیب اجتماعی و فرهنگی همراه بوده است [Askari Nadoushan & Sabaghchi, 2018]. در جامعه‌ای که نزدیک به ۶۰٪ آن را جمعیت زیر ۳۰ سال تشکیل می‌دهند و به‌عنوان جمعیت جوان شناخته می‌شوند، شناخت و بررسی نگرش‌ها و ارزش‌های جوانان ضرورتی اساسی است. البته اهمیت و جایگاه جوانان صرفاً به سهم آنها در ساختار و جمعیت کشور بازمی‌گردد بلکه عمدتاً به ویژگی‌ها، استعدادها و توانمندی‌های ویژه این قشر و نقش و جایگاه بی‌دلیل آنها در تحقق اهداف توسعه مربوط می‌شود [Darbandi, 2007]. جوانان از مهم‌ترین قشر هر جامعه محسوب می‌شوند و حضور فعال این قشر در شهر باعث شادابی و پویایی شهر می‌شود. بنابراین ارتباطات این گروه در شهر از اهمیت بالایی برخوردار است. یکی از بسترهای مناسب برای برقراری ارتباطات جوانان در شهر خیابان‌ها می‌باشد. این فضاها می‌تواند این امکان را ایجاد کنند که جوانان از گروه‌های مختلف جوانان باهم ارتباط برقرار کنند چه‌بسا برقراری ارتباطات بین گروه‌های مختلف جوانان باعث پاسخگویی به نیازهای متعدد آنان شود. عدم مدیریت درست، نبود امکانات مورد نیاز برای جوانان و نبود برنامه‌ریزی مناسب برای این فضا باعث دوری و فاصله جوانان از فضاهای شهری می‌شود و این فضاها به فضاهایی بی‌روح تبدیل می‌شود [Mohammadi & Sharepour, 2018]. در واقع جوانان در روابط اجتماعی با دیگران به دنبال ارضای نیازهایشان هستند، اما در جوامع امروزی و با پیچیدگی‌های روابط، ارضا نیازها به‌خصوص برای جوانان بیشتر دچار اختلال می‌شود و هرچه که ارضا نیاز بیشتر دچار اختلال شود احساس ناکافی در افراد مربوط و اعضای جامعه بیشتر می‌شود و به همین میزان احتمال پرخاشگری، انواع انحرافات، گوشه‌گیری و دل‌مردگی بیشتر می‌شود. به همین دلیل است که ارضای نیازهای جامعه بخصوص جوانان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است [Rafipour, 2001].

فضاهای شهری بخشی از فضاهای باز و عمومی محسوب می‌شوند که به‌نوعی تبلور ماهیت زندگی جمعی هستند. براین اساس فضاهای شهری عرصه تعامل متقابل انسان‌ها هستند که داستان زندگی جمعی در آن گشوده می‌شود. براین اساس فضاهای شهری عرصه تعامل متقابل انسان‌ها هستند که داستان زندگی جمعی در آن گشوده می‌شود. فضایی که همه مردم می‌توانند در آن حضور یابند و به فعالیت بپردازند. در این فضاها این فرصت فراهم می‌شود که برخی مرزهای اجتماعی شکسته شود و برخوردهای اجتماعی صورت گیرد [Ghalambar Dezfoli & Naghizade, 2014]. در نتیجه افراد براساس منافع خود، ارتباطات اجتماعی را شکل داده و براساس توقعات، هنجارها و نقش‌های معین خود، به آن می‌پردازند. بنابراین نحوه حضور فرد در مکان به همراه سایرین، عاملی قوی در تصمیم فرد برای ماندن در آن است. در این راستا حتی ممکن است افراد در جست‌وجوی مکان‌هایی که در آن، افرادی با خصوصیات مشابه آنها به لحاظ طبقه، قوم، مذهب، گروه اقتصادی، الگوی زندگی، تحصیلات، درآمد، نحوه تربیت کودکان و نژاد مشابه حضور دارند، بشناسند. اما بآنکه همگن بودن افراد، مشوق ملاقات و افزایش تعامل با مکان‌های فیزیکی و اجتماعی و در نتیجه ارتقای دلبستگی به آن مکان است، در عین حال مکان‌های اجتماعی غیر همگن نیز فرصتی است تا افراد باهم بودن و تعاملات اجتماعی غنی و آزاد را تجربه کنند در واقع فضاهای عمومی با دارا بودن ظرفیت‌های بالقوه در مرحله نخست این فرصت برابر را جهت ایجاد و برقراری کنش‌های اجتماعی در اختیار کلیه شهروندان قرار می‌دهند. در مرحله بعد پس از "انعقاد" اولیه تعامل اجتماعی، تفاوت‌های موجود در سطوح اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی که پدیدآورنده الگوهای رفتاری متنوع است؛ خود زمینه‌ساز ایجاد روابط اجتماعی منسجم و پایدار خواهند شد [Qhanbaran & Jafari, 2014]. از طرفی وجود فضاهای جمعی نقش بسیار مهمی در جذب مردم و حضور آنها در شهرها داشته است. این حضور فرصت تعاملات و واکنش‌های اجتماعی را فراهم نموده و باعث به وجود آمدن خاطره جمعی مشترک و حس تعلق به فضا می‌گردد. فضای جمعی به‌جز جوانب فیزیکی و کالبدی، نوعی فضای ادراکی و نمادین است که با خصلتی نظام‌مند و ماهیتی مرکب بازمان اجتماعی و فرهنگ جامعه پیوندی ناگسستنی داشته و نسبت فرهنگی و اجتماعی جامعه در ادراک آن مؤثر است و همچنین این فضاها حامل میراث تاریخی و فرهنگی جامعه است. بنابراین، فضاهای جمعی کارکردهای متنوعی در شهر دارد، که مهم‌ترین آنها را می‌توان به‌صورت زیر برشمرد [Elyasi & Zandiye, 2017]:

محلی برای گردهمایی و اجتماع شهروندان؛
تقویت نقش اجتماعی شهروندان در مسیر دستیابی به توسعه پایدار؛
استفاده از فضا برای برگزاری جشن‌ها، آیین‌ها و نمایشگاه‌ها؛
تقویت هویت و حس مکان در میان شهروندان؛ و
ایجاد خاطره جمعی که به انسجام عمومی کمک می‌کند.
تصویری که دانشمندان علوم اجتماعی از جوانان ترسیم کرده‌اند برای

چگونگی ترغیب جوانان بیشتر در مشارکت داوطلبانه در مجامع مربوط به آنها.

چگونگی به دست آوردن بهترین اطلاعات، توصیه‌ها و راهنمایی‌ها برای جوانان تا به آنها فرصت انتخاب برای زندگی بهتر داده می‌شود. چگونگی به دست آوردن بیشترین حمایت‌های شخصی برای هر جوانی که دچار مشکل می‌شود و به دردمس می‌افتد [Rogers, 2006].

معنی واقعی موقت چیست؟ این اصطلاح ابعاد گوناگونی دارد که قابل توجه‌اند. برخی از مناظر موقت ممکن است دوباره اتفاق نیفتند. برخی دیگر فصلی هستند، و ما با آنها سالانه روبه‌رو می‌شویم. برخی مناظر موقعیتی موقتی دارند که ممکن است به صورت هفته‌ای یا روزانه با آنها مواجه شویم. در این موقعیت‌ها، ایده موقتی بودن آن قدر تکرار می‌شود که کافی است تمایل به از دست دادن معنی‌اش می‌شود. چنین مناظری با برنامه‌ریزی یا بدون برنامه‌ریزی می‌توانند فرهنگ مکانی ما را گسترش دهند. تعریف منظر به واسطه تعریفی صرفاً کالبدی، بیان‌کننده عمق تجاربی که مردم ممکن است در میان محیط اجتماعی و فضای موجود با آن مواجه شوند، نیست. رویدادهای اجتماعی می‌توانند ادراک ما از یک محیط را صرفاً با حضور مردم و عناصر موقتی که آن را به صورت موقت تغییر داده، تغییر دهند. گردهمایی‌های عمومی، رویدادهای فرهنگی و هنری، رویدادهای ورزشی، جشن‌ها و مناظر این‌چنینی، چشم‌اندازها را به طور موقت تغییر می‌دهند که اغلب بدون اینکه تغییر عمده‌ای در کیفیت طبیعی و کالبد دایمی منظر ایجاد کنند مکانی را برای برگزاری یک رویداد و تغییر مجدد آن در دوره‌ای دیگر را فراهم می‌آورند، چنان‌که می‌توانند مناظر منحصربه‌فردی را ایجاد نمایند. تعامل میان منظر دایمی و منظر موقت اجتناب ناپذیر است؛ منظر موقت، پوششی موقتی برای منظر دایمی است که ممکن است یک‌بار، یا به طور متناوب و یا منظم اتفاق بیفتند. اگرچه این مناظر برای مدت کوتاهی باقی می‌مانند، تأثیر آنها به دلیل تأثیر بر ادراک ذهنی مردم از محیط، پایدارتر است. به عبارت دیگر، بعضی از منتقدان ممکن است این بحث را پیش بکشند که هر چشم‌اندازی موقتی است [Mayo, 2009]. برای حقیقت یافتن مفهوم منظر موقت در شهر راه زیادی در پیش داریم؛ در ابتدا باید از تعصبات غیرمنطقی درباره انجام فعالیت‌ها در مراکز شهری رها شویم، سپس وسواس خود نسبت به نظم حداکثری در فضاهای شهری را تعدیل کنیم و نهایتاً مشخص کنیم که چه کارهایی را می‌توانیم با عناصر مرتبط با مفهوم موردنظر از قبیل مجسمه‌های قابل حرکت، بیلبردهای تبلیغاتی، کانتینرهای باقابلیت پرورش گل و گیاه، مناظر مصنوعی و یا سطوح مصنوعی پرورش گیاه و سایر موارد مشابه انجام دهیم. ما مصالح و تکنولوژی آن را داریم، اوقات فراغت را به عنوان زمینه‌های نیاز به وجود مناظر موقت و کارگران بیکار نیز داریم، همه‌چیزی که ما نیاز داریم انگیزه است [Correy, 1978].

مطالعات انجام‌شده در حیطه پژوهش را اگر از دو جنبه داخلی و خارجی موردبررسی قرار دهیم به‌طورکلی در این رابطه تحقیقات و

از این منظر زندگی روزمره، زندگی مردم معمولی جامعه، یعنی کارکردها و رفتارهای طبیعی افراد است. و به‌صورت عام‌تر زندگی روزمره چارچوب‌هایی از زمان و مکان است که مشخص می‌کند چه کاری، چه وقت، کجا و با چه کسی انجام شود و شکستن انتظاراتی مربوط به آن نیز معمولاً غیرمنطقی و زشت تلقی می‌شود. با این تعریف مرتبط ساختن زندگی روزمره جوانان با یک فضای عمومی چون خیابان اهمیت بسیاری دارد، زیرا امروزه خیابان به‌عنوان یک‌بخشی از زندگی روزمره شهری به فضایی فرهنگی و اجتماعی تبدیل شده است که گروه‌های مختلفی از مردم به‌ویژه جوانان بیشتر اوقات فراغت خود را در آن سپری می‌کنند. در واقع خیابان‌گردی به‌مرورزمان بخشی از فرهنگ برخی از جوانان شده است که از آن به‌عنوان وسیله‌ای برای گذراندن اوقات فراغت، تفریح، محلی برای نمایش خود، رویارویی با غریبه‌ها ارتباط متقابل استفاده می‌کنند [TousiSadr, 2013].

یک فضای عمومی چگونه مدیریت می‌شود تا نقش مهمی در ساختن فضای جامعه‌ای داشته باشد که در آن جوانان و دیگران به هم وابسته و باهم ارتباط دارند. این‌که آیا کشمکش و تنش در میان آنها در یک جامعه حاکم است یا خیر. فضای منفی که دایما در یک جامعه برقرار باشد، می‌تواند احساس یاس و ناامیدی به آنها دست بدهد و گمان کنند که سیاست‌های ناعادلانه و ظالمانه در جامعه بر آنها حاکم است. به عبارت دیگر، رویکردی مثبت، روشی است که به دیدگاه و حقوق جوانان احترام می‌گذارد و از آنها دعوت می‌کند که بخشی از راه‌حل باشد. معیارهای برای تقویت روابط جوانان قابل‌تشخیص است که شامل زیر است:

صرف وقت برای برقراری ارتباط مستقیم با جوانان و به‌ویژه با دقت گوش فرادادن و داورى نکردن درباره مطالبی که می‌گویند و توضیح دادن قوانین و اصول رفتاری که در مکان‌های خاص لازم است رعایت کنند.

پذیرفتن دیدگاه‌های مشورتی در ارتباط با جوانان، به‌طوری‌که هر ارتباطی تا آنجا که ممکن است مثبت باشد، به‌جای اینکه ارتباط براساس سوءظن و تهدید باشد. افرادی که درباره مهارت‌های خاصی آموزش‌دیده‌اند و ممکن است در ارتباط با مسایل جوانان اطلاعات و مهارت‌های خاص داشته باشند؛ مانند ارتباطات فردی و یادگیری در مورد فن‌های گوناگون حل اختلاف.

تمایل به "دیده شدن" در نظرسنجی‌های منظم محلی به شکایات جوانان به منظور کارایی بهتر.

با انصاف و احترام با جوانان رفتار کردن در مورد حقوق شهروندی آنها [White, 1998]

و درنهایت پیشنهاداتی مربوط به جوانان به عمل آمد که مسئولیت‌های بیشتری در مورد شکاف‌هایی که در محیط شهری در مورد جوانان وجود دارد را به عهده می‌گرفت و سیاست‌هایی که منجر به بهترین عملکرد بود اعمال شد:

چگونگی مشغول کردن جوانان در اعمال مثبت و دادن توانایی به آنها در شکل دادن به خدماتی که دریافت می‌کنند.

امکان خرید خودروی مناسب، وجود پارک‌ها و بوستان‌های مخصوص بانوان و غیره را در الویت نیازهای جوانان قرار می‌دهند. بررسی محیط‌های عمومی شهری با توجه به نیازهای جوانان و افزایش رضایت‌مندی آنان از این محیط‌ها از اهمیت زیادی برخوردار است. از این رو بایستی با تجهیز فضاهای جمعی به وسیله ایجاد مناظر و مکان‌های موقتی در سطح شهر مشهد به ارتباطات نزدیک میان شهروندان بخصوص جوانان کمک شود. اما عدم توجه به اصول و نکات اساسی در شکل‌گیری فضاهای شهری جهت پاسخگویی به این فعالیت‌ها و فقر فضایی و مکانی در حمایت ایجاد مناظر موقت باعث شده که فقط تعداد اندکی از فضاهای شهری توان پذیرش این فعالیت‌ها را، آن هم نه به‌طور کامل و گسترده بلکه به‌صورت خاص و موردی، دارا باشند؛ پس از شناسایی فضاهایی با قابلیت مکث و توقف بیشتر، انتظارات و نیازهای جوانان از فضاهای جمعی، به‌خصوص فضاهای موقتی مورد بررسی قرار گرفت تا فضاهای شهری با امکان حضورپذیری بیشتر با ایجاد حداقل دگرگونی‌ها در شهر ایجاد شود و شاهد فضاهای پویا و چندعملکردی متناسب با روحیات تمامی شهروندان بخصوص جوانان باشیم. هدف این پژوهش شناسایی نیازهای جوانان در برقراری تعاملات اجتماعی در بستر مناظر موقت شهر مشهد مبتنی بر نظریه زمینه‌ای بود.

روش‌شناسی

این مطالعه کیفی در سال ۱۳۹۶ در جامعه جوانان ۲۰ تا ۳۵ ساله شهر مشهد انجام شد. این گروه از جوانان اکثراً فارغ‌التحصیلان یا دانشجویان رشته‌های مختلف دانشگاهی بودند. برای انتخاب نمونه از دو راهبرد استفاده شد. در ابتدا بر مبنای روش نمونه‌گیری گلوله برفی از هریک از افراد مصاحبه‌شونده خواسته شد به سؤالات مصاحبه پاسخ دهند. سپس با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند آن دسته از جوانان که در حیطه خاص معماری و شهرسازی تحصیل و یا فارغ‌التحصیل شده‌اند و بنا به شناخت محقق دارای نظرات و ایده‌های خلاقانه بوده‌اند انتخاب شدند. تعداد نمونه مورد مصاحبه براساس اصل اشباع در حجم نمونه در نظر گرفته شد. مصاحبه‌ها در خیابان‌های جانباز، سجاد، کوهسنگی و احمدآباد واقع در شهر مشهد صورت گرفت. نظرات افراد مصاحبه‌شونده از مصاحبه ۱۴۴ام به بعد به اشباع نظری رسید.

ابزار گردآوری اطلاعات در این پژوهش مصاحبه بود. برای این منظور با ۴۴ نفر از شهروندان جوان به روش مصاحبه باز استاندارد مصاحبه شد. در ابتدای هر مصاحبه نیز با ارایه توضیحات مفصل ابهامات احتمالی موجود در ذهن شرکت‌کنندگان برطرف و سپس مصاحبه آغاز شد. مدت زمان هر مصاحبه حدود ۴۵ دقیقه تا یک ساعت بود. مصاحبه‌ها به‌صورت الکترونیکی ضبط و بعد از اتمام مصاحبه از روی فایل صوتی، مفاهیم استخراج شد.

نظریه حاصل، نظریه‌ای فرآیندی است که با استفاده از شیوه‌های منظم گردآوری داده‌ها، به تشخیص مقوله‌ها، مضمون‌ها و برقراری رابطه میان این مقوله‌ها پرداخته و در نهایت نظریه‌ای برای تبیین

پژوهش‌های زیادی صورت نگرفته است. پژوهش حاضر از دو کلیدواژه جوان و منظر موقت تشکیل شده که به‌صورت مجزا در ذیل به سوابق هرکدام اشاره شده است.

آن‌کرری [Correy Allan, 1978] در مقاله خود تحت عنوان "منظر موقت، الگویی برای طراحی منظر موقت در جامعه‌ای متغیر" با بیان ایده منظر موقت؛ در این میان از حداکثر انعطاف سخن به میان می‌آید و اینکه طراحان باید به‌اندازه کافی منعطف باشند تا اجازه دهند تغییرات اتفاق بیافتد و از تغییر حمایت کنند. زمین‌های بایر و متروک و رهاشده و یا فضاهای شهری نظیری میدان‌ها و تفرج‌گاه‌ها را به عنوان بستری برای انجام ایده منظر موقت مطرح می‌کند و مخاطبان را به کاربردهای موقت برای زمین‌های بدون استفاده دعوت می‌کند. همچنین **سوهانگ [Hang, 2007]** منظر موقت را به عنوان راه‌حلی برای استفاده از همه فرصت‌های فضایی و به‌کارگیری همه توان بالقوه زمین‌های تحت استفاده و رهاشده هنگ‌کنگ و به عنوان اثر فضای سبز آبی مطرح می‌کند به‌طوری‌که منظر موقت را صرفاً از جنبه کالبدی آن بررسی می‌کند و آن را به عنوان مناظر موقت که از طریق رویدادها شکل می‌گیرند در نظر نمی‌گیرد. **مایو [Mayo, 2009]** منظر موقت را به عنوان مکانی برای رویدادها بر مبنای شرایط اجتماعی شکل‌دهنده آن معرفی می‌کند. این مقاله ضمن ارایه تعاریفی برای منظر موقت و واژه‌های "موقت"، "چشم‌انداز" و "منظر"، یک طبقه‌بندی مفهومی شامل منظر فرساینده، سازنده ارایه می‌دهد و در نهایت مباحثی را پیرامون منظر دایمی و موقت و همچنین برنامه‌ریزی و طراحی منظر موقت مطرح نموده است و به تبیین طراحی و برنامه‌ریزی در منظر موقت و لزوم توجه به معماران و طراحان به این مبحث و نقش آنها در این زمینه پرداخته است. **چشمه قصابانی و کریمی [Cheshmeh Ghesabani & Karimi, 2011]** مناظر موقت شهری را بستری برای تعامل انسان با محیط و انسان می‌دانند که این تعامل انسان با محیط به سبب کالبد ایجاد می‌شود و احساس تعلق به مکان، ایجاد خاطره و خلق معنی را به دنبال دارد و تعامل انسان با انسان نیز سبب شکل‌گیری رفتار می‌شود و هر دو عامل سعی در ایجاد هویت دارند.

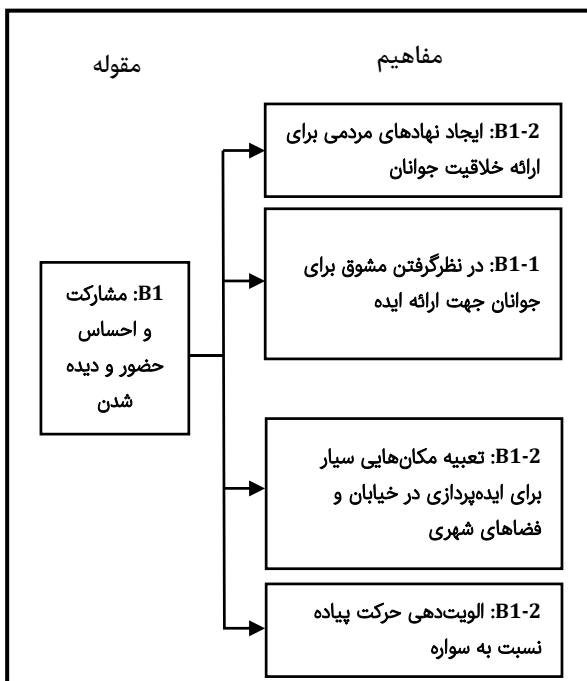
صیامی و همکاران [Siami et al, 2013] معتقدند معیارهایی چون کاربری و دسترسی، مهم‌ترین نقش را در مکان‌یابی مناظر موقت داراست، در خصوص منطقه ۸ شهر مشهد نیز حوزه شمالی و محدوده کوهسنگی به لحاظ پتانسیل در احداث منظر موقت از موقعیت خوبی برخوردار است.

راب وایت [White, 1998] سعی دارد با احترام و رعایت حقوق، فضاهای عمومی را پذیرای جوانان کند. **پیتر رگرز [Rogers, 2006]** سعی در بیان چگونگی به‌دست‌آوردن نیازها و مشورت دادن جوانان در بازسازی شهری دارد.

عسگری ندوشن و همکاران [Askari Nadoushan & Sabaghchi, 2018]، امکان داشتن شغل خوب و باثبات، امکان کسب درآمد، توانایی تأمین مخارج زندگی، وجود پارک و تفریحگاه،

شرایط زمینه‌ای: زمینه، نشانگر سلسله خصوصیات ویژه‌ای است که به پدیده‌ای دلالت می‌کند؛ به عبارت دیگر زمینه عبارت است از سلسله شرایط خاصی که در آن راهبردهای کنش متقابل برای اداره، مدیریت و پاسخ به پدیده/مقوله اصلی صورت می‌گیرد. یکی از زمینه‌ها در جذب جوانان در فضاهای جمعی شناسایی نیازهای آنان است. اجزاء تشکیل‌دهنده این مقوله عبارت است از مشارکت و احساس حضور و دیده شدن، احساس تعلق و دلبستگی، احساس شور و هیجان و جوان نیازمند تفریح و سرگرمی است. مجموع این مؤلفه‌ها که به عنوان عوامل زمینه‌ای تلقی می‌گردد در بروز پدیده مورد مطالعه نقش اساسی دارد. به طوری که حضور در فضاهای جمعی کمک به برقراری روابط نزدیک میان جوانان دارد.

الف) مشارکت و احساس حضور و دیده شدن: در شهرهای امروزه ما نادیده گرفتن نیازهای جوانان باعث طردشدگی و گوشه‌گیری آنان در فضاهای جمعی شده است که این موضوع خود معضل کم‌رنگ شدن حضور جوانان در فضاهای جمعی را به دنبال دارد. جوانان ما نیازمند برخی فضاهایی هستند که بتوانند در آن دیده و شنیده شوند؛ فضاهایی بدون مزاحمت و محدودیت که تنها خودشان حضورداشته باشند. همچنین وقتی به جوانان بهاداده شود حس مشارکت در آنها افزایش می‌یابد و سعی می‌کنند تا با بیان ایده‌های خود فضاهایی را مطابق و نزدیک با خواسته‌هایشان پیشنهاد دهند (شکل ۲).

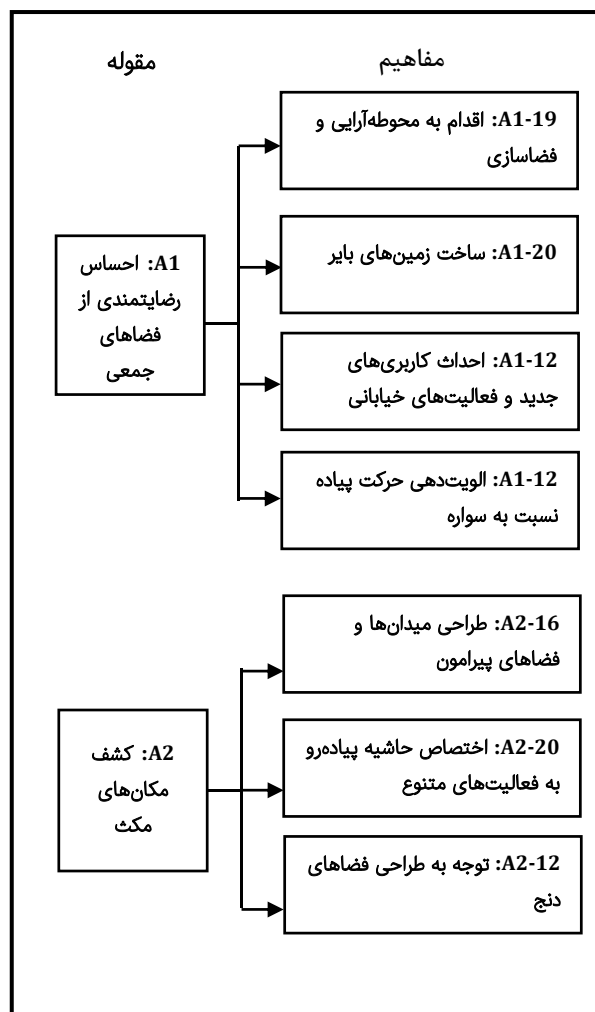
شکل ۲) شرایط زمینه‌ای: مشارکت و احساس حضور و دیده شدن جوانان در شهر مشهد

ب) احساس تعلق و دلبستگی: متأسفانه جوانان ما خاطرات جمعی چندان از کودکی تا به امروز در ذهنشان شکل نگرفته است؛ این موضوعی نگران‌کننده است باید سعی بر این باشد تا برای کودکان امروز در آینده شاهد چنین اتفاقاتی نباشیم؛ در بررسی‌های صورت

یافته‌ها

۲۴ نفر از مصاحبه‌شوندگان زن و ۲۰ نفر مرد بودند و ۶۰٪ کارشناسی ارشد و ۴۰٪ کارشناسی داشتند. مصاحبه‌ها کدگذاری و پس از پدیدارشدن مقوله‌های آغازین به کدگذاری جملات و بندها اقدام شد و در سه سطح شرایط علی، زمینه‌ای و واسطه‌ای به تحلیل آن پرداخته شد.

شرایط علی (تأثیرگذار): در این بخش نظر افراد مورد مطالعه این بود که مهم‌ترین عامل در جذب آنان به فضاهای جمعی، احساس رضایتمندی و کشف مکان‌های مکت است. این احساس رضایتمندی مستلزم محوطه آرای و زیباسازی فضاهای شهری، ساخت زمین‌های بایر و بلااستفاده، احداث کاربری‌های جدید و فعالیت‌های متنوع خیابانی است. همچنین در جهت دیده‌شدن مکان‌های مکت باید فضاهایی چون میدان‌ها، حاشیه پیاده‌روهای خیابان و یا فضاهای دنج را طراحی و به آن بیشتر توجه نمود (شکل ۱).

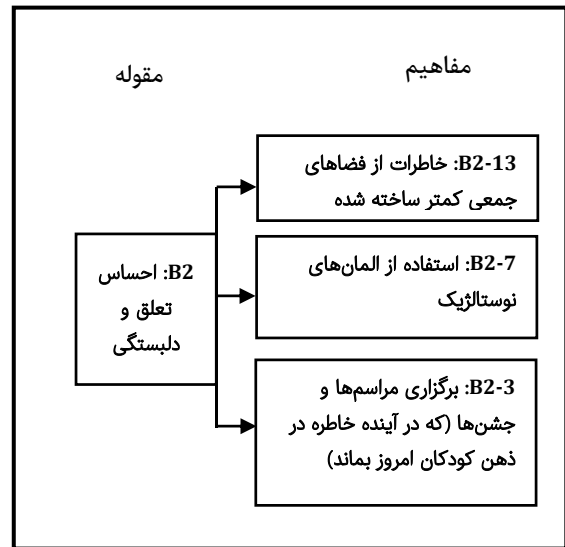
شکل ۱) شرایط علی: احساس رضایتمندی از فضاهای جمعی و کشف مکان‌های مکت برای جوانان در سطح شهر مشهد

به‌خصوص جوانان به حضور و ماندگاری بیشتر در فضاهای جمعی کمک می‌کند (شکل ۶).

گرفته جوانان اظهار داشتند با در نظر گرفتن المان‌های نوستالژیک و یا فضاهای جمعی متنوع می‌توان هر رویدادی از سال را جهت تولید خاطره بازآفرینی کرد (شکل ۳).

شکل ۴) شرایط زمینه‌ای: احساس شور و هیجان و نیازمند تفریح و سرگرمی در شهر مشهد

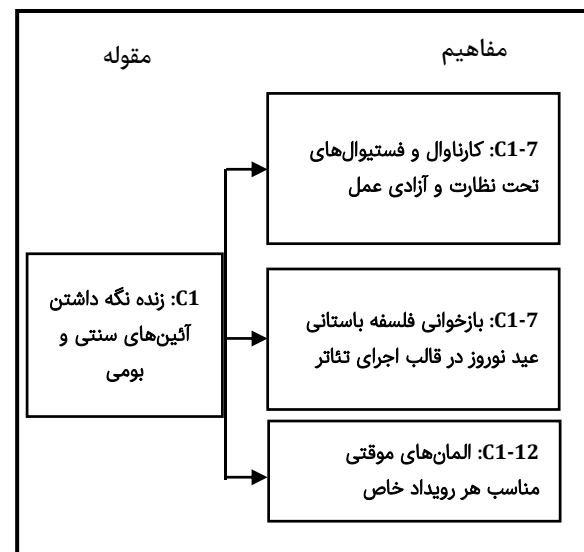
شکل ۳) شرایط زمینه‌ای: احساس تعلق و دلبستگی به شهر مشهد

ج) احساس شور و هیجان و نیازمند تفریح و سرگرمی: امروزه با اندک تغییراتی در شهر می‌توان احساس شادی و شور را به شهرهایمان بازگرداند. جوانان ما نیازمند فضاهایی متنوع با قابلیت تغییرپذیری و فضاهایی با قابلیت سیار هستند به‌نوعی می‌توان گفت با طراحی‌های خلاقانه می‌توان شادی و شور و هیجان را به شهرهای امروزمان بازگردانیم (شکل ۴).

شرایط واسطه‌ای: شرایط کلی و وسیعی هستند که بر چگونگی کنش متقابل و راهبردهای پیشنهادی اثر می‌گذارند. براساس مصاحبه‌های انجام‌شده و تحلیل آنها شرایط واسطه‌ای موردنظر در این تحقیق شامل زنده نگه‌داشتن آیین‌های سنتی و بومی، یکپارچگی در عین تنوع در برگزاری رویدادها و حق انتخاب و حضور در برپایی رویدادهای شهری است. درواقع این شرایط، اجرای راهبردها را تسهیل و تسریع کرده و یا به عنوان مانع دچار تأخیر می‌کند.

الف) زنده نگه‌داشتن آیین‌های سنتی و بومی: برای حضور پذیری بیشتر جوانان در فضاها باید فضاهایی باقابلیت‌های متنوع و موقتی وجود داشته باشد این‌گونه فضاها بهتر است که به همراه زنده نگه‌داشتن سنت‌های بومی و ملی همراه باشد؛ جوانان نیز اظهار داشتند با برگزاری کارناوال‌ها، بازخوانی فلسفه نوروز در قالب تئاترهای خیابانی و غیره در قالب مناظر موقت می‌توان در جذب آن‌ها به این‌گونه فضاها کمک شود (شکل ۵).

ب) یکپارچگی در عین تنوع در برگزاری رویدادها: آنچه امروزه در شهرها باعث آشفتگی بصری و نازیبایی شده است قرار گرفتن سازه‌های طراحی نشده و نازیبا در سطح شهرها به هنگام مراسم‌های ماه محرم و اعیاد است. یکپارچگی کالبدی و مکانی در ساختار این سازه‌ها به هنگام قرار گرفتن در فضا خود سبب اشتیاق شهروندان

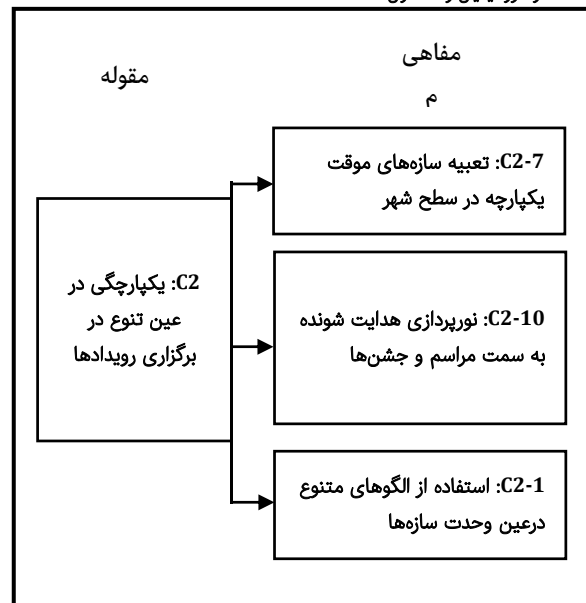
شکل ۵) شرایط واسطه‌ای: زنده نگه داشتن آیین‌های سنتی و بومی شهر مشهد

چهارگانه‌ای پیشنهاد می‌شود این راهبردها عبارت‌اند از:

- ۱- برگزاری رویدادهای ملی-هنری-آیینی در مکان‌های مناسب؛
- ۲- ایجاد نهادهایی خاص جوانان؛
- ۳- در نظر گرفتن کاربری‌های موقتی و سیار چندمنظوره؛ و
- ۴- زنده نگه داشتن یاد و خاطره رویدادهای بومی هر شهر با استفاده از عناصر نوستالژیک به صورت موقتی.

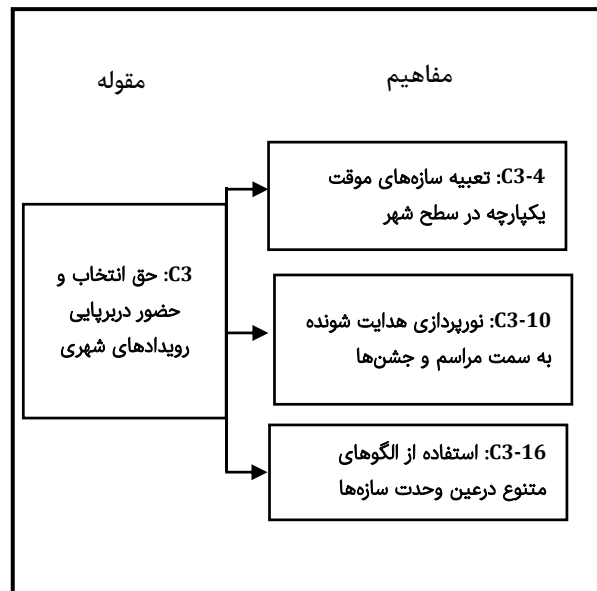
راهبرد اول این است که با شناخت نیازهای جوانان بتوانیم بستری برای حضور بیشتر آنان در قالب ایجاد مناظر موقت با برگزاری انواع رویدادها در طی سال فراهم‌سازیم. راهبرد دوم نیز سعی دارد تا با در نظر گرفتن نهادهایی خاص جوانان در جهت آگاهی یافتن از نیازهای آنان قدم بردارد و در قالب این نهادها به ایده پردازی آنان کمک شود تا بتوان فضاهایی باکیفیت‌های متنوع خلق شود. راهبرد سوم نیز اقدام به خلق فضاهای موقتی با عملکردهای چندمنظوره است که این‌گونه فضاها به روابط نزدیک میان افراد کمک می‌کند. درنهایت راهبرد آخر نیز زنده نگه‌داشتن یاد و خاطره رویدادهای بومی و سنتی هر شهر از طریق المان‌ها و عناصر نوستالژیک است. پیامدها: کنش‌ها و واکنش‌هایی که برای مقابله یا مدیریت کردن پدیده صورت می‌گیرد، پیامدهایی را در پی خواهد داشت. در شرایطی که مناظر موقت بستری را برای تعامل اجتماعی جوانان فراهم سازد پیامد آن حضور پررنگ جوانان، توسعه فضاهای چندمنظوره و شکل‌گیری سبک جدیدی از فضا در قالب مناظر موقت شهری است. درواقع مناظر موقت بستری را برای حضور و شناسایی نیازهای جوانان فراهم می‌سازد.

برای رسیدن به مقوله اصلی تحقیق که مشارکت، احترام به نظر جوانان و تمایل به خلاقیت در طراحی‌ها فضاهاست، می‌بایست به نیازهای جوانان توجه داشت. تحلیل محتوای نیازها و انتظارات جوانان نشان داد که این گروه تمایل دارند تا در شهر بیشتر مشارکت کرده، دیده شوند و در فضاهای شاد و مفرح قرار گیرند. از همه مهم‌تر خواستار فضاهایی هستند که در آینده به آن احساس تعلق و دلبستگی پیدا کنند. در بستر شکل‌گیری مناظر موقت، جوانان خواستار زنده نگه‌داشتن آیین‌های سنتی، بومی و ملی، یکپارچگی و تنوع در برگزاری رویدادها (تئاتر خیابانی، مراسم ایام محرم، نمایشگاه‌های هنری و ...) و خواستار حق انتخاب و آزادی عمل هستند. این امر از طریق راهبردهایی چون برگزاری رویدادهای ملی-هنری و آیینی در مکان‌های مناسب، ایجاد نهادهای خاص جوانان، در نظر گرفتن کاربری‌های موقتی چندمنظوره و زنده نگه‌داشتن رویدادهای بومی و سنتی در شهر با استفاده از عناصر نوستالژیک محقق می‌گردد. تحقق این راهبردها منجر به پیامدهایی چون حضور پررنگ جوانان در شهر، توسعه فضاهای چندمنظوره موقتی شکل‌گیری سبک جدیدی از فضا در قالب مناظر موقت خواهد شد (شکل ۸). از طرفی نکته حایز اهمیت این تحقیق نسبت به سایر پژوهش‌های صورت گرفته این است که سعی شده با مشارکت‌دهی فرد در بیان نظرات فضای شهری ایده‌آل جوان را شناسایی شود و صرفاً به بیان نظری و نظرات کارشناسانه بسنده نشود.

شکل ۶) شرایط واسطه‌ای؛ یکپارچگی در عین تنوع در برگزاری رویدادها در سطح شهر مشهد

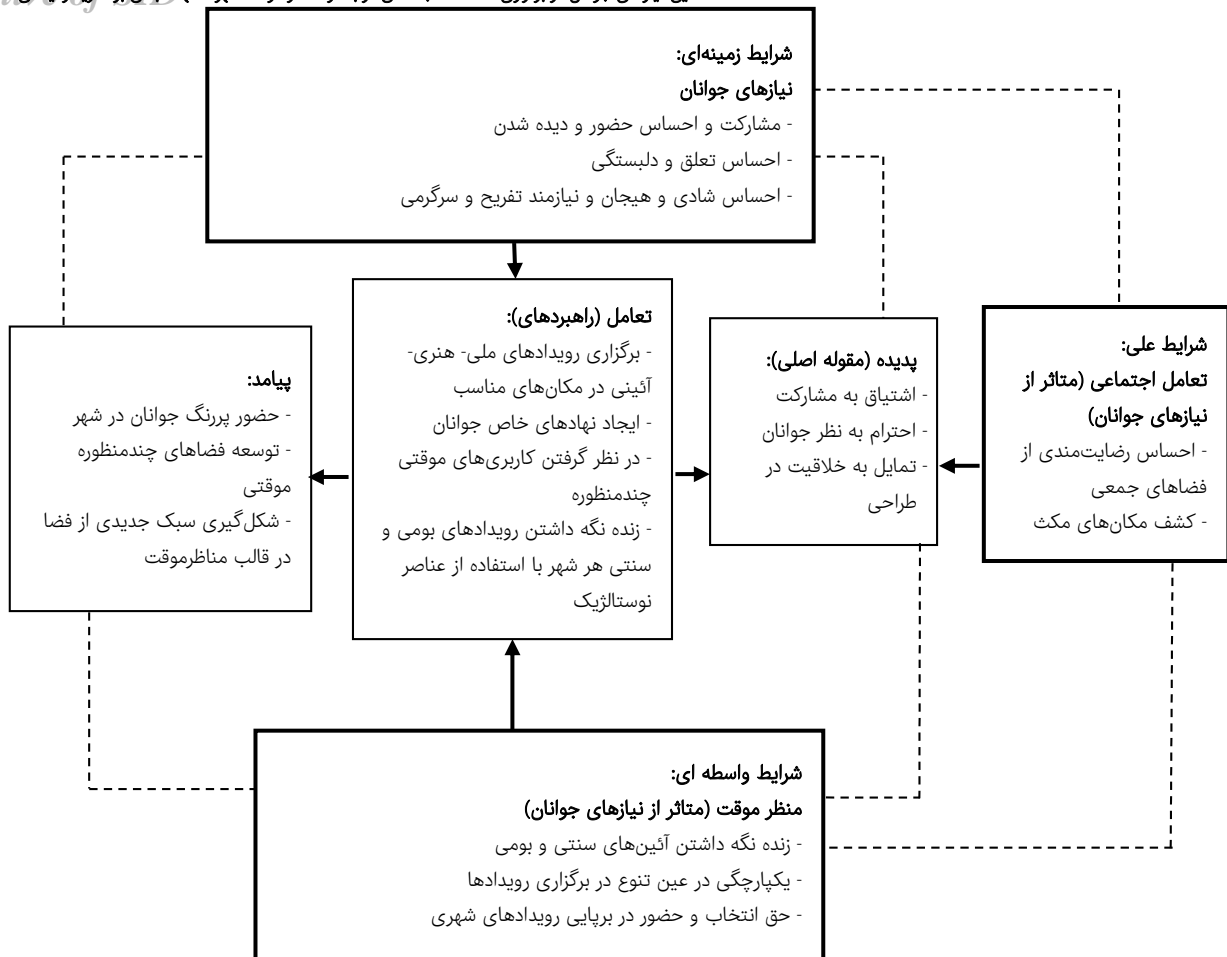
ح) حق انتخاب و حضور در برپایی رویدادهای شهری: دغدغه اصلی جوانان امروز سلب شدن حق انتخاب و حضور در فضاهایی است که برایشان چندان لذتی ندارد که این موضوع عامل مهمی در جهت حضور و یا طرد آنان از فضاهای جمعی است. آنان اظهار دارند اکثر فضاهایی که در شهر وجود دارد مورد سلیقه ما نیست (شکل ۷).

شکل ۷) شرایط واسطه‌ای؛ حق انتخاب و حضور در برپایی رویدادهای شهری در شهر مشهد

بحث

راهبردها و اقدامات، طرح‌ها و کنش‌هایی هستند که کمک به ایجاد مناظر موقت به عنوان بستری برای برقراری تعاملات اجتماعی و شناسایی نیازهای جوانان می‌کنند. در مطالعه حاضر راهبردهای

شکل ۸) مدل نهایی؛ شناسایی نیاز جوانان با بهره‌گیری از منظر موقت شهری

Cheshmeh Ghesabani M, Karimi N (2011). An analytical approach toward cultural events effects on temporary urbanscape. *Hoviatshahr*. 5(9):27-36. [Persian]

Correy A (1978). *Ephemeral landscape, A case for temporary landscape design in a changing society: Utopian technology fair*. Sydney: University of Sydney.

Darbandi AR (2007). A new chance for thinking. *Youth Studies*. 8-9:4-6. [Persian]

Elyasi E, Zandiye M, Mahmodi A (2017). Reconstruction of urban gardens with emphasis on community development (Case study: Mahabad gardens). *Journal of City Landscape Research*. 3(6):25-42. [Persian]

Mayo JM (2009). Temporary landscape. *Architectural and Planning Research*. 26(2):123-135.

Miles S (2014). *Youth Sociology*. Qharib M, Javan N, translators. Tehran: Sociologists. [Persian]

Ghalambar Dezfoli M, Naghizade M (2014). Urban space design to promote social interactions (Case study: Inter-district Blvd). *Hoviatshahr*. 17(6):15-24. [Persian]

Mohammadi B, Sharepour M (2018). Investigation of the youth's social relationships and their interactions in park (Case study: Amol city). *Social Development*. 12(4):131-166. [Persian]

Qhanbaran A, Jafari M (2015). Investigating the factors affecting the promotion of social interactions among residents of the residential neighborhood (Case study: Dereh-e-Tehran). *Iranian Architecture and Urbanism*. 5(7):57-64. [Persian]

Rogers P (2006). Young People's participation in the renaissance of public space- a case study in Newcastle

نتیجه‌گیری

تمایل به مشارکت، حق انتخاب، آزادی عمل، حضور در فضاهای شهری شاد و مفرح، احساس تعلق و دلبستگی و زنده‌نگه‌داشتن آیین‌های بومی به عنوان نیازهای جوانان در برقراری تعاملات اجتماعی در بستر مناظر موقت شهر تشخیص داده شد.

تشکر و قدردانی: موردی از سوی نویسندگان گزارش نشده است.

تأییدیه اخلاقی: موردی از سوی نویسندگان گزارش نشده است.

تعارض منافع: موردی از سوی نویسندگان گزارش نشده است.

سهم نویسندگان: الناز خورشیدیان (نویسنده اول)، پژوهشگر اصلی/نگارنده بحث (۵۰٪)؛ فاطمه محمدنیای قرائی (نویسنده دوم)، تحلیلگر بحث (۳۰٪)؛ مریم استادی (نویسنده سوم)، تحلیلگر بحث (۲۰٪).

منابع مالی: مقاله برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد الناز خورشیدیان در دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد است.

منابع

Hang S (2007). *A temporary landscape recipe-to reclaim Hong Kong's lost landscape opportunity* [Dissertation]. Hong Kong: University of Hong Kong.

Askari Nadoushan A, Sabaghchi M (2018). The Use of Importance-Performance Analysis (IPA) in evaluating gap between youth needs and policies' proprieties in Yazd, Iran. *Applied Sociology*. 29(2):39-64. [Persian]

temporary landscapes in order to improve the quality of the urban living environment. *Urban Management Studies*. 5(3):27-38. [Persian]
Tusi Sadr M (2013). *The life of young people in the city*. Tehran: Tassar. [Persian]
White R (1998). *Public space for young people: A guide to creative projects and positive strategies*. Australia: Australian Youth Foundation, East Sydney.

Upon Tyne, UK. *Children, Youth and Environments*. 16(2):105-126.
Shojaei D, Partoee P (2015). Analysis of factors affecting the creation and promotion of sociability in public spaces in different scales of Tehran city (Case studies: Two neighborhoods and an area in district 7 Tehran). *Bagh-E Nazar*. 12(34):93-108. [Persian]
Siami Gh, Harivandi N, Kangi T (2013). Locating the